

af dette Beløb. Sætter han ingen Pris paa det, vil jeg tage Underendringsforslaget tilbage; men da jeg ikke kan Andet end antage, at han sætter Pris paa det, vil jeg anbefale Thinget at stemme for, at man giver ham disse 3,000 Kr. Men jeg vil ikke anbefale at gaa videre ved 3die Behandling, fordi vi derved vilde i Principet flaa en Ordning fast, som kan komme til at betyde meget store Bevillinger. Vi gaa fra de 62,000 Kr. ved denne Ændring op til 80,000 Kr., men 80,000 ville ikke flaa til. Naar vi erkjende, hvad der staar til Nr. 5, at „det anses for nødvendigt, at der med ethvert Materiel ved Flaadens Sømineafdeling foretages Forsøg i et saadant Omfang, at det kan være i alle Retninger prøvet og erkjendt“ o. s. v., saa vide vi ikke, inden nærmere Overveielser have fundet Sted, hvorvidt en saadan Fordring skal føre, naar den skal gennemføres. Saa kan man sige til os: I have vedtaget Principet — og det er rigtigt, at vi da have vedtaget Principet — men nu er der saa meget Søminemateriel, som ikke er indøvet for sig, nu forlange vi i Kraft af Principet saa Meget til Indøvelse af det. De Herrer vide, at vi allerede under anden Behandling have gjort Indsigelse imod, at Ministeren paa egen Haand har ført det passive Søminevæsen over til Marineministeriet. Det ser da ganske besynderligt ud, at man nu vil give sig til yderligere at omdanne dette Forhold, inden vi faae det undersøgt, og at man vil komme med et helt nyt Forslag om dette Forhold, saaledes som det ligger under Marineministeriet, jfr. Anmærkningerne til Konto C. k., og komme med Ægnere og Hjælpere og Arbeidere og deslige. Lad os først faae det Forhold undersøgt gennem et sagkyndigt Udvalg, da kunne vi tale om, hvorvidt vi kunne gaa ind paa denne Ordning eller ei. Altsaa de 19,000 Kr. iaar kunne betyde meget mere adaare, og disse stadige Forsøgelse ved 3die Behandling af noget kompliceret fuldstændig Nyt, som i alt Fald jeg ikke kjender, vil jeg overlade til andre ærede Medlemmer, f. Ex. min ærede Ven fra Bogenfse (Berntsen), jeg kan ikke anbefale at stemme derfor. Med Hensyn til Overkriften skal jeg ogsaa henvisse til Bilaget Nr. 35 til denne Post. Jeg vil i Særdeleshed henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa og ligeledes hans søminskyndige Vens fra Stege (Bjoffen). Der staar nemlig i Ministerens Skrivelse: „Da Søminevæsenets Ordning endnu er i sin Begyndelse, kan det ikke undgaas, at Forandringer efterhaanden vise sig nødvendige og af en saa paatvængende Natur, at deres Indførelse ikke bør udsættes fra det ene Aar til det andet.“ Der siger altsaa Ministeren selv, at det er en Forandring, han fordrer i Søminevæsenets Ordning, det har man ved Opstillingen af Ændringsforslag fra Bureaueis Side ganske simpelt taget ud af Marineministerens egen Skrivelse, og saa kommer først det ærede Medlem fra Stege og derefter

den ærede Minister og fortælle, at Overkriften ikke er rigtig, og det ikke er nogen Forandring i Ordningen. Dette turde være nok derom, dog med den Tilføielse, at, foruden de ordinære Udgifter til det aktive Torpedovæsen, som bevilges paa den foreliggende Finantslov til et Beløb af 62,972 Kr., bevilges der endvidere paa § 26 til ekstraordinære Udgifter 99,000 Kr., i Alt til det aktive Torpedovæsen 161,972 Kr. og til det passive Torpedovæsen bevilges der paa § 23 Konto C. k. 29,300 Kr. og paa § 26 ekstraordinært 82,400 Kr. I Alt bliver det altsaa 111,700 Kr. til det passive Torpedovæsen. Under Marineministeriet, ekstraordinært og ordinært, til det passive og aktive Søminevæsen, beløber da vort Budget sig til 273,672 Kroner. Jeg foreslaaer, at vi anmode den høitærede Minister om under sit Ansvar at benytte denne Bevilling saaledes, at han med sædvanlig Omhu og Forsigtighed faaer baade de personlige Kræfter anvendte og indøvede og Materiellet anbragt og indskudt, forsøgt og prøvet, saa tror jeg, at der kan blive Virksomhed nok for dette Aar paa dette Omraade. Skulle vi bevilge mere, vil jeg foreslaa, at vi gaa til en grundigere Overveielse. — Endnu har jeg tilbage et Par Punkter paa § 26. Der er for det Første det nye Skib. Derom siger det ærede Medlem fra Leire (Holtstein-Ledreborg), at Ordsføreen har lovet et nyt Skib til næste Aar, men vel ikke „paa vore Vegne“. I saa Henseende skal jeg trøste det ærede Medlem med, at jeg ikke har lovet noget paa hans Vegne. Jeg skal udtale, at jeg ikke vil indestaa for, hvad han vil adaare, men jeg har lovet det med den Begrundelse, jeg har givet, paa mine Venners og egne Vegne, thi det ligger i Sagens Natur, at vi maa gaa dertil, og naar jeg indpægaar den ærede Minister, er jeg kun istand til at indpægaar ham, fordi jeg er overbevist om, at vi maa gaa til Bygningen af et nyt Skib adaare efter den Erfaring, vi have haft i 15—16 Aar med Hensyn til Marineforholdene. Vi havde ikke behøvet det, dersom man ikke havde foregrebet Bygningen af et nyt Skib ifjor, da kunde man maaske have ventet noget længere. Men nu behøve vi det. Jeg maa sige til den ærede Minister, der udviklede, at de private Arbeidere vilde blive affledigede, at han ikke engang vilde have nok til de faste Folk, og at der vilde optaa flere andre Ulemper, at alt dette er fremkommet under den Forubstøining, at han ikke faaer Lov til at begynde et nyt Skib i 1880—81. Det er Noget, som naturligvis Thingene og Regjeringen have deres fulde Frihed med til næste Efteraar, og hvorefter jeg kun har udtalt den Formening, at selvsjælgelig sund Fornuft vil gaa i den Retning, at man, hvis man ikke pludselig vil standse alle Nybygninger paa Værftet, maa gaa til Bygningen af et nyt Skib. Drøftelsen af, hvorledes dette nye Skib skulde være, vilde jeg, som jeg udtrykte før, hellere have ud-